

Afspadseringsregelen vilde da virke stik imod sit Formaal ved netop at skabe Arbejdsløshed den øvrige Del af Aaret for alt Afløsningsmandskabet. Lige saa lidt bør Overarbejde ved Reparation af Virksomhedernes Drifts- og Arbejdsmaskiner samt af Materiel og Værktøj henhørende under Virksomheden, der er nødvendigt for at opretholde Virksomhedens Drift, afspadseres. Ved saadant Overarbejde, der netop sættes ind for at overvinde ofte katastrofale Forsinkelser af Driften, bør Muligheden for Forsinkelse gennem Afspadsering ikke komme til at foreligge. Ej heller bør Afspadsering ske, naar der til den paagældende Virksomhed ikke kan fremskaffes fornødent egnet Arbejdskraft.

De store Forskelligheder indenfor Fagene viser klart, at Spørgsmaalet om Afspadsering heller ikke kan løses ved stive Lovregler, men derimod indenfor Organisationerne ved smidige Bestemmelser i de kollektive Overenskomster for hvert enkelt Fag, eventuelt for de enkelte Virksomheder.

Vi maa derfor bestemt fraraade, at Lovgivningsmagten griber ind paa dette Omraade, og henstiller, at Ordningen af Spørgsmaalet om Overarbejde og dets Afspadsering henvises til Behandling mellem Organisationerne.

Med Hensyn til Handels- og Kontorvirksomhed vil Lovforslagets Gennemførelse medføre en Række særlige Vanskeligheder og Urimeligheder. Det vil saaledes inden for Virksomheder af denne Art være umuligt at overholde den i § 4 forudsatte Begrænsning af tilladt Overarbejde f. Eks. ved Statusopgørelser og i Sæsoner, og den i § 5 paabudte Udligning af Overarbejdstimer vil her frembyde særlige Ulemper. Dette beror paa, at den tilfredsstillende Udførelse af Arbejdet inden for Handels- og Kontorvirksomheder i høj Grad er afhængig ikke blot af vedkommendes almindelige Kvalifikationer, men tillige af hans Kendskab til den enkelte Virksomhed, hvorfor det i Regelen ikke kan lade sig gøre at tage nye Folk ind til midlertidig Beskæftigelse i det Tidsrum, i hvilket Udligningen af Overarbejdstimer skal finde Sted.

Vi skal endvidere anføre, at Lovforslagets Gennemførelse let til Skade for baade Arbejdsgiver og Personale kan føre til, at Virksomhederne i et vist Omfang tvinges til at ombytte fastantaget Personale med Folk, der kan opsiges med ganske kort Varsel.

En særlig Urimelighed vil fremkomme ved Anvendelsen af § 3, 2det Stykke, hvorefter den Omstændighed, at Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, ikke kan fritage ham for Overholdelsen af de Regler, der i Henhold til Lovens Bestemmelser gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne. Som bekendt er nemlig kun en forholdsvis ringe Del af Handels- og Kontorvirksomhedernes Personale organiseret, og det maa skønnes lidet rimeligt, at Overenskomster, der er sluttet for en saa begrænset Del af det paagældende Erhvervsomraade, skal være normgivende ogsaa for det langt større Antal Virksomheder, der ikke har kollektive Overenskomster med deres Personale.

I Rederier og Skibsmæglervirksomheder, hvor det af Hensyn til Risikoen for Menneskeliv og store Værdier ofte med meget kort Varsel er nødvendigt at arbejde uden for den normale Kontortid, vil Forslagets Bestemmelser i Praksis være ganske uigennemførlige.

København, den 2. Marts 1937.

Dansk Arbejdsgiverforening.

Dansk Dampskibsrederiforening.

Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industri.

Grosserer-Societetets Komité.

Industriraadet.

Provinshandelskammeret.